

Nr 87.

Ankom till riksdagens kansli den 29 april 1921 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående rätt för läroverksadjunkten Karl Gustaf Harlin att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig viss tjänstgöring,

(2:a avd.)

I en till riksdagen avlåten, den 25 februari 1921 dagtecknad proposition, nr 110, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att adjunkten vid högre allmänna läroverket i Luleå Karl Gustaf Harlin må för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig den tid efter ingången av år 1905, varunder han tjänstgjort som tillförordnad rektor vid lägre allmänna läroverket i Söderköping, eller tiden från och med den 1 januari 1905 till och med den 30 juni 1907.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

I anledning av Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning beslöt 1920 års riksdag i fråga om ålderstillägg vid ordinarie anställning inom den civila statsförvaltningen, bland annat, medgiva, att för erhållande av ålderstillägg vid en befattning befattningshavaren finge tillgodoräkna den tid, han i statens tjänst utfört arbete, som kunde anses likvärdigt med eller av högre värde än det han hade att å befattningen utföra; dock att, därest nämnda tid icke varit sammanhängande eller befattningshavaren under samma tid för

arbetet åtnjutit vederlag, som varit mindre än i allmänhet för det samma utgående ersättning, på Kungl. Maj:t skulle ankomma att efter särskild prövning i varje fall avgöra, om och i vilken mån sådan tid kunde räknas befattningshavaren till godo. Riksdagens beslut var närmast föranlett av en utav riksdagen år 1918 begärd utredning i ämnet, varigenom riksdagen avsåg dels att tillgodose rättvisa och likformighet i behandlingen av ålderstilläggsfrågor, dels ock att vinna befrielse för riksdagen från handläggning av speciella sådana frågor. Förenämnda grunder för lönetursberäkning hava av Kungl. Maj:t fastställts genom kungörelse den 7 maj 1920 med vissa bestämmelser angående ålderstillägg för civila befattningshavare i statens tjänst (Svensk författningssamling nr 212).

Då den nu föreliggande framställningen faller under sådana ålderstilläggsfrågor, beträffande vilka Kungl. Maj:t med stöd av ovanberörda kungörelse äger att besluta, torde densamma icke böra föranleda någon riksdagens åtgärd.

Utskottet hemställer,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 29 april 1921.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *S. H. Kvarnzelius, C. J. G. Swartz, Ollas A. Ericsson, N. A. Nilsson, J. Nilsson* i Skottlandshus, *J. L. Widell, O. U. B. Olsson, C. G. Ekman, O. Bergqvist, A. Pers, C. I. Asplund* och *J. Nilsson* i Malmö samt

från andra kammaren: herrar *A. Wiklund, O. H:son Waldén, C. R. Jansson* i Falun, *S. Bengtsson* i Norup, *W. Bäckström, O. Nilsson* i Örebro, *O. Osberg, K. E. W. Söderhielm, K. A. Westman, S. E. Ljungkvist* och *J. D. Norman*.
